

КИНЬ ГРУСТЬ — історична місцевість в Подільському та частково Мінському районах **Києва**. Знаходиться по бл. **Пріорки** та **Крістера Гірки**, включає площу Т. Шевченка, вулиці Пуща-Водицька, І. Сажина, І. Сошенка, Моринецька, Кобзарська, С. Навашина, частину вул. Полярна та ін. За легендою, назву пов'язують з перебуванням 1787 у Києві рос. імператриці Катерини II, яка під час пікніка в цій місцевості сказала князю Г. Потьомкіну: «Григорій! Кинь грусть. Посмотри, какая красота кругом!». Згодом К. Г. — дачна місцевість, яка належала генерал-поручику Д. Бегичову, потім — переяслав. поміщику Лукашевичу. Після смерті дружини останнього господарем дачі став їхній племінник, відомий фольклорист, етнограф, видавець, мовознавець

Лукашевич Платон Якимович (1806, с. Березань, нині смт Баришів. р-ну Київ. обл. — 1887, там само). Він навч. у Ніжин. гімназії вищих наук (в одному класі з М. Гоголем), закін. Рішельєв. ліцей у Одесі (1828). Пізніше за кордоном познайомився з чеськими культур. діячами В. Ганкою та Я. Колларом і під їхнім впливом захопився збиранням нар. творчості. Видав 1836 у С.-Петербурзі зб. «Малороссийские и червонорусские народные думы и песни», де вперше опубл. укр. думи «Самійло Кішка», «Козак Голота», «Плач Невольника», новий варіант думи «Івась Коновченко»; виступав з етногр. статтями у ж. «Киевский телеграф», «Северный архив», «Москвитянин». При ньому К. Г. стала місцем відпочинку киян, тут продавали чай, вино, фрукти, квіти, за бажанням улаштовували пікніки. Наприкінці 19 ст.

цю місцевість придбав видавець С. Кульженко (див. **Кульженки**), тому нині поширена ще одна її назва — Дача Кульженка. Тут любив гуляти Т. Шевченко, який мешкав 1859 на Пріорці в будинку (нині Вишгородська, № 5), що належав сестрі письменниці С. Лободи — В. Пашковській. 1972 на основі ізольов. залишку Пуща-Водиц. ліс. масиву створ. парк-пам'ятку садово-парк. мистецтва місц. значення з однойм. назвою. Заг. пл. складає 8,5 га. По бл. парку знаходиться став, створ. на місці природ. водойми. У частині парку, прилеглій до вул. Кобзарська, збереглося декілька десятків старих дубів, вік яких перевищує 200 р., вис. досягає 30 м, а діаметр стовбура — до 150 см. Там само зростають старі липи вис. до 25 м і діаметром стовбура 95–100 см. Особливу увагу привертає стара липа, яка має 3 стовбури діаметром 50–60 см кожний, а знизу — спіл. стовбур діаметром до 3 м. У більш підвищеній частині парку — 150-річні старі сосни вис. 35–37 м і діаметром 90–100 см. Ближче до вул. І. Сошенка старі дерева донині не збереглися, там переважають середньовік. та молоді берези, тополі, клени, є група старіших осик і залишки старого саду. Загалом зростає 31 вид дерев. рослин, найчисельнішою є липа серцелиста. У травостої — мітлиця тонка, копитняк європейський, куцоніжка лісова, чистець лісовий. Тер. парку значно зменшилась після будівництва корпусів Інституту геронтології НАМНУ та Інституту ендокринології та обміну речовин НАМНУ. На площі Т. Шевченка, № 2 — автостанція «Полісся».

А. І. Шушківський

Фотоілюстрації



Бібліографічний опис:

Кинь Грусть / А. І. Шушківський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6267>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).